

РЕШЕНИЕ

№ 16692

гр. София, 15.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1285** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН.

АССГ е сезиран от Агенция „Пътна инфраструктура“ с жалба срещу решение № 5491 от
19.12.2024 г. на СРС, 147 с-в по анд № 9575/2024 г., с което е отменено Наказателно
постановление /НП/ № BG07012024/1000/P8-59/04.06.2024 г. Моли решението на СРС да бъде
отменено, а НП - потвърдено. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, А. Й. Б., не взема становище.

Представителят на прокуратурата счита решението на СРС за законосъобразно.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази
закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С атакуваното пред СРС НП е ангажирана административно-наказателната отговорност на А. Б.
на основание чл. 179, ал. 3а вр. чл. 139, ал. 7 от ЗДвП като му е наложена глоба в размер на 1800
лева. В НП е посочено, че за управляваното от Б. ППС е била закупена маршрутна карта за
05.01.2024 г., но същата не включва преминаването през сегмента, в границите на който се намира
контролно устройство с идентификатор № 10191.

Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство от категорията
по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за
което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние,
съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената
пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата,

съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

Съгласно чл. 139, ал. 7 от ЗДвП водачът на пътнo превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

Чл. 10б, ал. 4 от Закона за пътищата /ЗП/ предвижда, че размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени декларирани тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, като същата важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер е бил правилно деклариран от собственика или ползвателя му. В наредбата по чл. 10, ал. 7 се определят и начините за изчисляване и заплащане на дължимите тол такси.

Според чл. 189е, ал. 9 от ЗДвП по административната преписка може да се прилага справка от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, която има доказателствена сила за отразените в нея обстоятелства, доколкото не бъде доказано противното.

По силата на чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.

За да отмени НП СРС е приел, че не е спазена цитираната разпоредба на чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП, като е следвало да бъде ангажирана отговорността на собственика на ППС.

Настоящият състав намира крайните изводи на СРС за правилни, но по други съображения.

Безспорно извършеното нарушение е установено в отсъствие на нарушителя. АССГ намира, че макар НП да е издадено на водача на МПС, доколкото от свидетелските показания пред СРС е установено, че именно Б. е управлявал ППС на 05.01.2024 г., неиздаването на НП първо на собственика на МПС не се явява съществено процесуално нарушение. Още повече, че разпоредбата на чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП представлява оборима презумпция по арг. от ал. 4 на същата разпоредба.

Наложено то наказание обаче е непропорционално спрямо тежестта на извършеното нарушение, като следва да се съобрази Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Непропорционалността в настоящия случай произтича от обстоятелството, че в НП е отразено, че е била закупена маршрутна карта, но същата не включвала процесния сегмент. Същевременно в

НП не е посочен дължимият, но незаплатен размер на пътна такса за процесния сегмент съобразно неговата дължина, нито колко е разликата между заплатената и дължимата такса. Наличието на заплатена маршрутна карта за деня и нейният размер, както и размерът на допълнително дължимата за процесния сегмент такса, са относими, за да се прецени дали глоба от 1800 лева, която е предвидена и в хипотезата на изцяло незаплатена маршрутна карта, е съразмерна при частично неплащане.

С оглед на изложеното НП законосъобразно е отменен от СРС.

При този изход на спора в тежест на касатора остават направените разноски. Ответникът не претендира разноски пред АССГ, не се е и представлявал, поради което такива не следва да му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5491 от 19.12.2024 г. на СРС, 147 с-в по анд № 9575/2024 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.